

Ernesto "Che" Guevara

Ernesto Guevara blev født i Argentina i 1928. Familien var velhavende og efter at Ernesto havde taget en medicinsk embedseksamen, kunne man mene, at hans livsbane lå klar.

Men undervejs i studierne, i begyndelsen af 1950'erne, havde han sammen med vennen Alberto Granada gennemført en rejse gennem Sydamerika på motorcykel – en tur han optegnede i sin såkaldte Motorcykeldagbog "Un diario per un viaggio in motocicletta". Han sugede til sig af indtryk af livsforholdene i de forskellige lande, besøgte undervejs spedalskhedslejre, og tilbragte heriblandt nogen tid i en af de største lejre i Amazonas jungle i Peru.

Ernesto vendte hjem, færdiggjorde sine studier og rejste atter afsted på en rejse, der i endnu højere grad vakte hans politiske engagement. Denne gang var han i Bolivia vidne til tin-minearbejdernes opstand, senere oplevede han på nært hold det guatemalanske demokratiske styre med dets venstreorienterede præsident Jacobo Arbenz blive kuppet, et kup, der blev gennemført ved selskabet United Fruits og CIA's fælles indsats. Under urolighederne søgte han tilflugt på den argentinske ambassade og kom herfra til Mexico sammen med Hilda Gadea, en peruvianer, der opholdt sig i politisk eksil og som han havde mødt i Guatemala.

I Mexico blev Hilda gravid og i august 1955 blev hun og Ernesto gift. På det tidspunkt havde Ernesto mødt Fidel Castro, en ung og selvsikker erklæret revolutionær, og med ham flere andre eksil-cubanere. Opsat på at vælte den cubanske diktator, Fulgencio Batista, havde Fidel og hans kammerater allerede et kupforsøg bag sig. Det hele var dog endt i et mislykket angreb. Ernesto, der havde fået kælenavnet "Che" – argentinsk udtryk for ven, sluttede sig til kredsen, i første omgang som læge, men fra 1956 med i front da gruppen landede i Cuba med fartøjet Granma. I tre år drev de guerillakrig, med base i bjergkæden Sierra Mastre i den sydlige ende af Cuba. Den lille gruppes taktik var at vække til oprør blandt bønderne, da oprørerne tre år senere, i januar 1959, indtog Havana, var de knap 20 mænd, der overlevede landgangen, blevet forøget med et par tusind. Da Che, sammen med Camilo Cienfuegos, havde vundet byen Santa Clara, en vigtig bastion

midt på øen, kunne der skabes forbindelse mellem oprørernes tropper i syd til den nordlige ende af øen, målet var at indtage Havana. Sejren fulgte kort tid efter.

Che havde i bjergene forelsket sig i Aleida March, en ung oprører, og i løbet af et halvt år fra indtagelsen af Havana blev han skilt fra Hilda og gift med Aleida. I de følgende seks år arbejdede han for det nye styre i Cuba på forskellige fremtrædende poster samtidig med, at der blev foretaget en altomfattende omstrukturering af samfundet til et socialistisk land. I samme periode fødte Aleida ham fire børn - Camilo, Aliusha, Celia og Ernesto.

Efter den vellykkede revolution havde Che skrevet bogen *Guerilla Warfare*, en slags manual i guerillakrig. Det var hans overbevisning, at der kunne drages nytte af erfaringerne fra Cuba i resten af Sydamerika og i andre dele af verden. Af de årsager rejste han i 1966 til Congo for at tilbyde hjælp og støtte, men de kommunistiske oprørsstyrker dér anså det for utidig indblanding og Che og hans mænd måtte hurtigt trække sig tilbage. Inden afrejsen havde han uheldigvis holdt en tale, hvor han måske nok var kommet til at love lidt for meget. Han mente, derfor, at han ikke kunne vende tilbage til Cuba uden en sejr og søgte nu efter andre mulige mål. Til sidst lykkedes det dog at overtale ham til at komme tilbage for i Cuba at påbegynde træning af en guerillagruppe med Sydamerika for øje.

I slutningen af 1966 ankom Che med gruppen til Bolivia. Landets centrale placering blev anset for at være et godt udgangspunkt for det, der var hans endelige panamerikanske drøm – at nå hele Sydamerika herunder hjemlandet, Argentina. Men forholdene i Bolivia var forfærdelige, det var bidende koldt og i lange perioder havde man intet at spise. Militære sejre var der ingen af og mange mænd omkom undervejs.

Den 8. oktober 1967 blev Che taget til fange af den bolivianske hær. Hæren var støttet af CIA. Dagen efter, den 9. oktober, blev Che henrettet og liget begravet et hemmeligt sted. Først 30 år senere, i 1997, blev stedet lokaliseret.

Med henrettelsen sluttede Che's liv, men myten levede videre. Che's død blev negeret ved slagordet "Che vive" og gennem den hurtige udbredelse af Kordas portræt blev Che personificeringen af tro, viljestyrke og offervilje.